

De beroemde tuin van Louis le Roy ligt langs de President Kennedylaan in Heerenveen. De muren zijn gebouwd van sloopafval. De tuin ligt er nu verwaarloosd bij. (Foto Sake Elzinga)

Slooptuin van Le Roy eeuw lang behouden

De ‘wilde tuinen’ van tuinarchitect Louis le Roy in Heerenveen zijn verpieterd. Maar nu zal de gemeente ze 100 jaar goed beheren.

**Door onze correspondent
KARIN DE MIK**

HEERENVEEN, 2 JULI. De paden zijn nauwelijks begaanbaar, de berenklaau woekert en middenop het pad ligt sloopafval. De wereldberoemde stadstuin van tuinarchitect Louis le Roy (81) aan de Heerenveense Kennedylaan ligt er op het oog verwaarloosd bij. Ruim dertig jaar geleden liet hij hier de dertien meter brede en enkele kilo-

meters lange tuin volgens zijn „ecokathedrale” filosofie aanleggen. Met puin van gesloopte woningen werden muurtjes opgestapeld, waartussen het groen spontaan kon opgroeien. Een tuin met diverse inheemse planten ook met in het midden een wandelroute. De natuur moest er zijn gang kunnen gaan, vond de eigenzinnige Le Roy. Wat overigens niet inhield dat er onbepaalde wildgroei kon plaatshebben. Zijn tuinproject trok internationale aandacht.

Joke Hoeneveld, die dertien jaar tegenover de tuin woont, gaat de verloedering aan het hart. Ze herinnert zich nog hoe mooi de tuin was, toen ze er als kind in de buurt woonde. „Je kon er zo mooi door-

heen wandelen en er bloeiden prachtige planten. Nu is het een grote puinhoop.”

Maar dat gaat nu veranderen. De gemeente belooft het vermaarde tuinexperiment 100 jaar lang op zijn plek te laten en geld beschikbaar te stellen voor een opknappings- en onderhoud. Deze week zetten Le Roy en burgemeester Peter de Jonge hun handtekening onder een intentieverklaring. De start van de nieuwe fase werd vervolgens ingeluid met het planten van tientallen inheemse plantjes als boswalstro, wilde thijm, Karthuizer anjer en blauwe knoop.

De planten werden meegebracht door de 120 leerlingen van de nabijgelegen basisschool De Letter-

beam, die in de toekomst een taak krijgen bij het onderhoud van de tuin. „Dat is leuker voor ze dan een gewone schooltuin, die je permanent moet onderhouden”, vertelt directeur Marga Fleer. „Iets wat lastig is, zeker tijdens de grote vakantie. Ook kun je de tuin voor natuuronderwijs gebruiken.”

Een bouwmeesterteam, bestaande uit een tuinarchitect, bioloog, maar ook uit vrijwilligers en omwonenden, zal de tuin opknappen. Een vast plan is er niet, geheel volgens Le Roy’s filosofie, maar er zijn wel ideeën zoals de aanleg van een amfiteatertje, nieuwe muurtjes, een betere afrastering en het bestrijden van berenklaau en brandnetels.

Le Roy zelf stortte zich overigens enkele jaren geleden op een vervolproject: de ecokathedraal in Mildam. Op drie hectare weiland stapelde hij met de hand stoeptegels en klinkers tot hoge muren en torens waar omheen een weelde aan wilde planten en mossen groeit en waar de natuur vrij spel heeft.

Le Roy, die zichzelf „ecotec” noemt, richtte in 2001 Stichting Tijd op, die ervoor moet zorgen dat er na zijn dood aan zijn bouwwerk wordt doorgebouwd. Le Roy: „Deze eco-kathedraal is misschien nooit af. Menselijke creativiteit en energie en natuur vloeien hier indeloos samen tot een complex systeem in de tijd.”